

НИКОЛАЙ НИКОЛОВ

**ТАЙНАТА КНИГА
НА ЙОАН**

Всички права запазени!
София, 2024 г.!

ЗА НЕВИДИМИЯТ ВЕЛИК ВЕЧЕН ДУХ И РАЖДАНЕТО НА ПЪРВИЯТ ДРЕВЕН ЧОВЕК И НА НЕГОВИЯТ СИН ХРИСТОС

Когато Йоан, любимият ученик на Христос, Го запитал, какво представлява Невидимият Девствен Дух, Той му отговорил следното: „Едноличност – а това е единовластие, това е монархия, над която никой не властва, това е Бог и Отец на Всичко, Невидим Свети Дух, пребиваващ над Всичко, съществуващ в Своята нетленност, живеещ в Чиста Светлина, тази, към която никой не може да погледне. Той е Невидим Дух и не следва да се мисли за Него като за Бог или, че Той съществува в определен образ, защото Той превъзхожда боговете. Това е власт, над която никой не властва, защото никой не съществува преди Него. Той не пребивава в нищо по-малко от Него Самият, а всички пребивават в Него. Той е вечен и затова не се нуждае от нищо – нали е напълно Съвършен. Той е Безпределен, защото не е имало такъв преди Него, който да Му наложи някакъв предел.

Непостижим, защото не е имало никой преди Него, за да Го изследва.

Неизмерим, защото не е имало никой преди Него, за да Го измери.

Невидим, защото никой не Го е виждал. Вечен, съществуващ вечно.

Неизречен, защото никой не може да Го разбере, за да разкаже за Него.

Неназован, защото няма такъв преди Него, за да Му даде име.

Неизмерима Светлина – Непорочна, Свята, Чиста, Неизречена, Съвършена в нетленността си. Нито съвършенство е това, нито блаженство, нито божественост, но много по-добро. Нито е телесно, нито е безтелесно, нито е огромен, нито пък е малък. Невъзможно е да се каже, какъв е Той и на какво е подобен. Никой не може да Го разбере. Той не е нещо, което съществува, но е много по-добро, не е като избран, но като принадлежащ на Себе Си. Той не е причастен към Еоните и Времето не съществува за Него, защото Той не приема ограничения от друго, когото Сам назначава. И Той не се нуждае от нищо, защото нищо не съществува преди Него. Защото Той съзерцава Себе си в Собствената си Светлина. Във величието Си притежава неизмерима непорочност. Вечност, даваща вечност, Живот, даващ живот, Блажен, даващ блаженство, Знание, даващо знание, Благост, даваща благост.

Състрадание, даващо състрадание и избавление.

Милост, даваща милост, не защото притежава, а защото дава.

Неизмерима и непостижима Светлина. Той не е нещо, което съществува, нещо избрано всред боговете, но като нещо принадлежащо само на Себе си. Той няма Време, което да Го ограничава, не е причастен към някакъв Еон – защото други са приготвили Еон за Него. Той си е самодостатъчен, защото Той Сам е пълнотата на Светлината, за да опознае Чистата Светлина. Какво да ти кажа за Него – Непостижимият?

Това е образ на Светлината, доколкото мога да Го разбера, защото кой може да Го разбере някога? Неговият Еон е нетленен, Той е спокоен и пребивава в мълчание, почиващ, съществуващ преди Всичко. Нали Той е глава на всички Еони, а има ли и още нещо в Него? Нали никой от нас не разбра какво принадлежи на Неизмеримият освен този, който е бил в Него. Той Сам ни разказа това, Той, опознаващият Самият Себе Си в Собствената си Светлина, която го обкръжава, която е източник на Жива Вода, Светлина, пълна с чистота.

Източникът на Духа е изтекъл от Живата Вода на Светлината и е обхванал всички Еони и

светове. Във всички форми Той съзерцава Своят Образ, виждайки Го в Източникът на Духа – Светлината на Водата и Го изучава.

И Неговата Еноя (Мисъл/Първоначалното Познание тоест, Истината) се е проявила в сиянието на Светлината пред Него в действие; А това е именно Силата, която е преди Всичко тоест, съвършената Проноя (Предвиждането) за Всичко. Тя е Светлина, облик на Светлината, образ на Невидимия, който е съвършената Сила – Барбело, съвършеният Еон на Славата, въздавайки Му Славата, която е била в Него, защото Тя Го познава. Тя е първата Еноя (Мисъл), Негов Образ. Тя станала първият Човек, който е Девствен Дух, Троен мъж, притежаващ три Сили, три Имена, който е три пъти роден. Еон, който не старее, който е двуполов и е произлязъл от Неговата Проноя (Предвиждане) и има три андрогинни Имена. Тогава Барбело помолила Девственият Невидим Дух да ѝ даде Предвиждането (Първоначалното Знание). Когато Той се съгласил, Първоначанието се изявило заедно с Провидението, което пък произлязло от Мисълта на Невидимият Девствен Дух и Те Му въздали Слава, както и на съвършената Сила Барбело, защото са възникнали благодарение на Тях.

Отново, Барбело помолила да ѝ се даде Нептленност и Духът се съгласил. Когато Той се съ-

гласил, Нетленността се появила заедно с Еноя и Предвидимостта, въздавайки Слава на Невидимия Дух и на Барбело, защото Нетленността възникнала благодарение на Тях.

И помолила Барбело да Й се даде Вечен Живот, на което Невидимият Дух се съгласил. И когато Той се съгласил, се явил Вечният Живот и всички Те, ново появилите се, въздали Слава на Духа и на Барбело, защото Те са възникнали благодарение на Нея чрез проявата на Невидимият Дух.

Тези пет Еона са – Мисълта; Предвидимостта, Първоначалното Знание или Истината; Силата на Славата – Барбело; Нетленността; и Вечният Живот. Те са Образ на Невидимият. Тази Петица е андрогинна тоест, двуполова, това са Десет Еона или това е **Отецът – Първият Древен Човек, наречен Адамас, Единородният.**

Всичко, което е създадено от Бога – Първият Човек, притежава едно неизменно, качество – това качество се нарича Живот. Дали това е единична или обобщена форма, Закон или Власт, Сила или Ум, Слава или Мисъл, абсолютно всичко, голямо или малко, атом или знание, всичко е живо и се развива самостоятелно или в съдружие със себеподобни защото е одухотворено от Него – **Единородният Бог.**

Тогава Силата на Славата – Барбело, погледнала съсредоточено в чистата Светлина обкръжаваща Невидимият Дух със Своето Сияние и заченала от Него. Родила Искра от тази блажена Светлина, но тази Искра не била равна по своето величие на Отеца. Това е **Самороденият**, който се появил от Отеца но с подобна на блажената Му Светлина и неравна на Неговото Величие. Това е **Единосъщностният Бог Христос**, появилият се Син на Майката – Отец тоест, **Единосъщностният** единствен Син на Отеца е непорочна Светлина. И се зарадвал незримият девствен Дух за появилата се Светлина, първият, който се явил от Първата Сила, която е Негова Проноя – Неговото Предвиждане или Истината – Първоначалното Знание. И Той Го помазал със Своята благост, за да стане Синът съвършен, без недостатък в благостта Си, защото е бил помазан с благостта на Невидимият Дух, който му се явил и Той приел помазването от Девственият Невидим Дух.

ПОЯВАТА НА ДЯВОЛА И НЕГОВИЯТ СВЯТ

Тогава Невидимият Дух пожелал да сътвори дело. И Неговото Желание станало дело и То се явило с Ум и Светлина, въздавайки Му Слава (тоест, на Невидимият Дух). И Словото (Логосът) следвало след Желанието, защото чрез Словото, Той Христос – **Себероденият Единосъщен Бог**, създаде всичко.

Явили се Вечния Живот с Неговата Воля и Ума с Предвидимостта. Тогава Вечният Живот и Желанието, Умът и Промисълът (Първото знание) прославили Невидимият Дух и Барбело защото Те се появили благодарение именно на Нея. И оформил **Светият Дух Единосъщностният Вечен Себероден Бог**, Своят и на Барбело Син Христос, за да Го представи пред вечният Девствен Невидим Дух, Когото Той почел с Велика почит, защото Е възникнал от Неговата първа Еноя (Мисъл). Този, когото Невидимият Дух поставил над Всички – Истинският Бог. И Той Му дал цялата Власт и Истината, пребиваваща в Него тоест, в Невидимият Дух, за да може Той да знае всичко, Този, който се

нарича с име, превъзхождащо всяко име, защото то ще бъде изричано само от тези, които са достойни за Него. Защото от Светлината тоест, от Христос и от Нетленността, като дар от божественият Дух и от **Единосъщностният** Бог се явили четири Велики Светила, за да Му се представят, както и още три Същности, които са Волята (Желанието), Мисълта и Живота, а други четири Същности са Сили – Разум, Милост, Чувство, Мъдрост. Милостта пребивава в първият Еон със Светилото Армозил тоест, първият Ангел на Светлината в първият Еон. Заедно с този Еон са и три други Еона: Милост, Истина, Образ. Второто Светило – Орояил, Той поставил над вторият Еон и с него още три Еона тоест, Замисъл, Чувство, Памет. Третото Светило е Давийте, което Той поставил над третия Еон и с него още три Еона, това са Разум, Любов, Идея. Четвъртото Светило е Илилит, което Той поставил над четвъртия Еон и с него още три Еона тоест, Същностите на Съвършенството, Мирът и Премъдростта (София). Това са Същностите на четирите Светила стоящи пред божественият **Самороден** тоест, дванадесет Еона, предоставени на Сина, на Великият **Себероден** Христос, по волята и дар от Невидимият Дух. Дванадесет Еона принадлежат на **Себеродени-**

ят Син по волята на Светият Дух, **Себероден** от Предвидимостта на съвършеният Ум чрез Откровението на Волята на Невидимият Дух и Волята на **Самороденият** съвършен Истински Човек, първото Откровение на Истината този, когото Девственият Дух е нарекъл Древният Адам и Го поставил над първият Еон, при първият Еон на Армозил и с Него са Неговите Сили. И Невидимият Дух Му дал неотделима мъдра Сила. Тогава Адам казал: „Славя и благославям Невидимият Дух, защото благодарение на Него са възникнали всичките неща и всички неща ще се върнат обратно при Теб! Но Аз ще благословя, ще прославя Теб и **Единосъщностният Себероден**, и съвършеният Ум с три Еона – Отец, Майка, и Син – съвършена Сила“.

Тогава, Адам поставил своят син Сит да властва над вторият Еон, при второто светило Оройаил. В третия Еон е бил поставен родът на Сит (Родът на Непоколебимите), а душите на Светиите, които пребивават вечно, са поставени под ръководството на третото Светило Давийте. В четвъртият Еон са поставени душите на онези, които са познали духовността в пълнота, но са проточили времето и след това са се покаяли. Те ще останат при четвъртото Светило Илилит. Това са Творения, които са прикрепен-

ни към Илилит и прославят вечно Невидимият Дух. Но София – Ангелът на Премъдростта Божия, бидейки Еон, замислила посредством помисъл, отправена към Невидимият Вечен Дух и Промисълът (Първото Знание), да прояви Образ от себе си, при това обаче без да се обедини със своят Дух, който не бил съгласен с нея, а също не бил съгласен и нейният съпруг, мъжкият Девствен Дух. Тя не намерила друг, който да се съгласи без благоволението на Духа и знанието на собственият ѝ съпруг, да извърши този разврат, който е в нея. Но нейният помисъл не би могъл да остане безплоден и нейното творение се появило несъвършено, безобразно по своят вид, защото тя го направила без своята половинка като незавършено създание, различно от нейният Образ, понеже тя го е създала без съпругът си. И то не приличало по видът си на майката, тъй като е с различен образ. Когато тя видяла своето желание, то се превърнало в променлив образ – змия с лице на лъв. Очите му били като искрящи огнени светкавици. Тя го изхвърлила далеч от мястото където е било създадено, за да не го види никой от безсмъртните, тъй като го е създала в невежество. И тя го съединила с облак Светлина и го поставила на престол в средата на облака така, че никой да не може да го види,

освен Светият Дух, наречена Зоя – Майка на Живите и Тя го нарекла с името Ялдаваот или Нимро (непокорен). Православните християни го наричат Дявол. Това е първият Архонт и той получил голяма сила от своята майка. Той се отделил от нея и напуснал местата, където е бил роден, завладявайки други места, като сътворил за себе си Еон, пламтящ със светъл пламък, този, в който е и сега. И той се съединил със своето безумие, което пребивава в него и породил Власти за себе си – дванадесет Ангела. Всеки от тях е при своят Еон, по образец от Еоните на Безсмъртните. И той създал за всеки от тях по осем Ангела и трижди силни Ангели, които да са под неговата власт. Триста и шестдесет и пет Ангела и неговата троица от Сили, по подобие на първият Образ, който е пред него. Когато се появили Власти от първо родителят си – първият Архонт на Тъмнината, поради неведение за това, кой е техният създател, имената им са дадени случайно, като Първият властник се казва Яот, а поколенията му го наричат Жътварят; вторият е Арма тоест, око на огъня; третият е Калила Умбри; четвъртият е Иобил; петият е Адонаи, шестият е Саваот; седмият е Кайнан или Каи, когото човешките поколения наричат Слънце; осмият е Авел; деветият е Абрисен; десетият е

Иобил; единадесетият е Мелхеир Адонеин; дванадесетият е Велиас, който властва над бездната на Ада. Те имат и други имена породени от страстите и от гнева. Те са им дадени според истината, разкриваща тяхната природа. А Саклас ги нарича с тези имена според блясъка и силата им, защото от време на време те се отделят и отслабват, а от тези имена те се усилват и увеличават. И той поставил седем царе, всеки над небесна твърд, над седемте небеса и петима над Хаоса на Преизподнята, за да царуват там. Имената им са според Славата, която е над всяко от небесата: първото е Яот, с лице на лъв; второто е Елоай, с лице на магаре; третото е Астафай с лице на хиена; четвъртото е Яо, с лице на седем глава змия; петото е Адонай, с лице на дракон; шестото е Адони, с лице на маймуна; седмото е Саббатай, с ярко огнено лице. Това са седмната от седмицата. Тези същности управляват света. И Архонтът ги е надарил с огънят си, но не им го изпратил чрез Силата на Светлината, получена от майка му. Все пак, нали той е тъмнината на невежеството. Светлината, смесена с тъмнината, кара тъмнината да свети; тъмнината, като се смеси със Светлината я помрачава и не става нито Светлина, нито тъмнина, но се разболява. А болният Архонт има три имена:

Първото му име е Ялдаваот, Второто е Саклас, а третото е Самаел. И той е нечестив в своето безумие, което пребивава в него, защото казва: „Аз съм Бог ревнив и няма друг Бог освен Мен“, без да знае силата си и мястото, от което е излязъл. И сътворил Архонтът седем Сили за Еоните си, а Силите създали за себе си, всяка по минимум шест Ангела, докато не станали 365. Ялдаваот притежавал множество форми и превъзхождайки всички останали е можел да ползва форми по свое желание. Пребивавайки сред Серафимите, ги дарил с огънят си. Затова станал Господ над тях, благодарение силата на Славата, която за него идва от Светлината на неговата майка. Затова той се нарече Бог, защото не беше послушен за мястото, от което е излязъл. И той смесил в своята мисъл Властите, пребиваващи в него, със седемте Сили и когато казал, те се появили и дал име на всяка от Силите. Започнал от най-висшите. Първата Сила при първата Власт е Яот, която нарекъл Проноя (Предвиждане); втората при втория Елоай нарекъл Божественост; третата при третия Астафай нарекъл Благост; четвъртата при четвъртият Йо нарекъл Огън; петата при петият Саваот нарекъл Царство; шестата при шестия Адонеин нарекъл Разум; седмата при седмия Саббатай нарекъл Пре-

мъдрост (София). Те имат твърд за всяко небе и един Еон, по подобие на Еона съществуващ изначално, създаден по образа на Нетленните. Имената им са дадени според Славата на небето, за разрушаване на Силите. А имената, дадени им от техният родоначалник, стават Сила в тях, докато имената, дадени им според Славата на небето, за тях са гибел и безсилие така, че те имат по две имена. Създавайки образ за всяко нещо, той го нагласявал по подобие на първичните Еони, за да го създаде по образа на Нетленните. Не защото е виждал Нетленните, а Те са много по Висши от него, но Силата, която е получил от своята майка, е породила в него подобие на създаване. Наследил надменността и Силата от майка си, защото бе невеж, Архонтът, мислейки, че няма друг освен нея, беше в неведение за множеството Висши Същности, които я превъзхождат. Тогава се чул глас от небето, от висшия Еон, който казал: „Има Човек и Син Човешки“. Архонтът помислил, че това е гласът на майка му. Но се излъгал. По такъв начин Светият и съвършен Отец – Майка, съвършеното Провидение, невидимият Образ тоест, Отецът на всичко, този, в който всичко е възникнало, Той – Първият Човек, им даде да разберат за Себе си чрез образа на Човек. И цялото Архонтство на

седемте Власти, изумено гледало, защото когато Отецът явил своето подобие в образа на мъж и научавайки за това, затреперил целият Еон на първият Архонт и основите на бездната се отместили, и от водите, които са над веществото се осветила долната страна на явеният се Негов Образ. Тогава Ялдаваот тоест, Дяволът, казал на Властите, които били с него: „Елате да създадем човека по образа на Бога и по наше подобие, за да бъде неговият образ Светлина за нас“.

Първоначално Властите изготвили душевните същности на отделните човешки части, а Силите започнали отвътре, като първата от тях сътворила душата на костите; Втората създала душата на сухожилията; третата създала плътската душа; четвъртата създала душата на мозъка и цялото изграждане на тялото; петата създала душата на кръвта; шестата създала душата на кожата; седмата създала душата на окосмяването. Така те изградили цялото тяло. Тогава техните Ангели (по-висши по своята йерархия) създали от тези души, подредеността на свързаните членове на тялото. А тези, които превзхождат Силите са седем: Афот, Армас, Калила, Иабил, Саваот, Каин, Авел. Имащите сила над тях също са седем: Михаил, Уриил, Асменедас, Сафасатоил, Аармуриам, Рихрам, Амиорпс.

И този, който е над чувствата – Архендект; и този, който е над възприятието – Дифарбатас; и този, който е над въображението – Уммаа; и този, който е над съгласието – Аахиарам; и този, който е над всички желания – Риарамнахо. Източниците на демоните, които са в цялото тяло са четири: топлина, студ, влага, сухота. На всички тях майка им е веществото. А над топлината господства Флоксот; над студа господства Ороорротос; над сухотата господства Ермахо, а над влагата господства Афиро. Майката на всички тези стои посред тях и се нарича Онорофохрасс, безпределна е и е смесена с всички цитирани по горе и тя наистина е вещество, защото те се хранят от нея. Има четирима началника на демоните: Ефемемти, принадлежащ на наслаждението; Иоко, принадлежащ на похотта; Ненентофни, принадлежащ на печала; Блаомен, принадлежащ на страха. Майката на всички тях е Есфенсисух Епиптое. А от четирите демона са се появили страстите. А от печала – ревност, завист, мъчение, безпокойство, болка, безмилостност, тревога, скръб и останалото. От удоволствията са се появили много злини, и напразната похвала, и много подобно на това. А от похотта – гнева, яростта със злоба и влечение към горчивото, ненаситност и подобното на тях. А

от страхът – объркване, раболепие, мъка, срам. Всички подобни са полезни и вредни. Мисълта е тяхната истина – това е Анаро тоест, глава на веществената душа, пребиваваща заедно с Есфесисух Елиптое. Броят на Ангелите е 365. Всички те са работили над него, докато част след част, не се е завършило от тях душевното и вещественото тяло на човека, по подобие на техните тела.. Нали има и други над останалите страсти, за които Аз не съм ти казал – обърнал се Христос към Йоан. Ако ти искаш да научиш за тях, това е записано в книгата на Зороастър (съгласно езотерично изследване на тези времена, Зороастър е друга еманация на Христос, появил се във времената след потъването на Атлантида – вж. Рудолф Щайнер – Евангелията). Трудили са се всички Ангели и Демони, докато не изготвили душевното му тяло. И цялото тяло, останало за дълго време бездействено поради това, че нямало Сила нито в седмината Власти, с която да го оживят, нито в триста шестдесетте и пет Ангели, които са изграждали отделните членове. И останало цялото им изделие празно и неподвижно за дълго време. А Майката пожелала да Си вземе силата на разврата, която е отдала на синът си – първият Архонт. Тя влязла в непорочност и се помолила на Отеца на всич-

ките неща, Чистото Милосърдие е огромно, а той е Бог на Светлината. Той изпратил на Архонта, според волята Си, светият Си Единосъщен Син с четири Светила в образа на Ангели и Те му дали съвет, как да вземе Силата на майка си, и му казали: „Духни в неговото лице с духът, който е в теб и изделието ще оживее“. И той духнал в него със своят дух, който пък е Силата получена от неговата майка и тялото се раздвижило веднага. Архонтът не разбрал какво става, нали живее в невежество, а силата на майка му излязла от Ялдаваот и влязла в душевното тяло на Адам, изготвено по подобие на Предвечният, и то започнало да се движи и постепенно станало силно и светнало. Тогава останалите Сили завидяли на тялото, нали то се е появило благодарение на всички тях и те са отдали своята Сила на човека. И неговата мъдрост се засилила повече от тази на създателите си и на първият Архонт. Разбрали, че той светел, понеже е по мъдър от всички тях и е изчистен от злото, затова го взели и го хвърлили в ниската част на цялото вещество. Тогава, Блаженият Майка и Отец, Благодарителен и Милосърден, се смилил над Силата на Майката, отвлечена от първият Архонт, защото те архонтите, ще имат вечна власт над тялото на Адам. И поради Своето Велико Милосърдие

Той изпратил Своят Благотворящ Дух за помощник на първият човек, който се спуснал надолу в семето (тялото), и който бил наречен „Адам“. Това е Епиноя (Мисълта) за Светлината, тази, която е излязла от Него и е била наречена Зоя (Живот). Тя служи на цялото творение, поставяйки го в неговият собствен съвършен храм и възстановявайки го в неговата пълнота, наставлявайки го при слизането му относно неговият порок, поучавайки го и за неговият възход, за пътят, по който да се издигне след падението. А Епиноя на Светлината е скрита в Адам, за да не разберат архонтите и за да може подобната нам сестра София, да поправи своите пороци посредством Мисълта за Светлината.

СЪЗДАВАНЕТО НА АДАМ И ЕВА

И човекът започнал да свети от блясъка на Светлината, която е в него, и мисълта му се възнесла над тези, които го сътвориха. Те видяха, че мисълта му е възнесена и направиха съвет с цялото ангелство на архонтите и останалите им Сили. Тогава решили да смесят огън и земя, вода и пламък, после ги отнесли заедно с четирите вятъра, раздухващи огъня, съединявайки частите едно с друго, като направили голяма размирица и отнесли човека в сянката на смъртта. Те направили още едно негово копие, обаче този път от земя, вода, огън и въздух тоест, от материя, тъмнина и страсти, заедно с Подражателен Дух. Така е създаден ковчегът на тялото и това е, с което са облекли човека, извайвайки го отново от земя, огън, вода и материален дух, с дух на невежество, на тъмнина и похот, както и с подражателен дух тоест, това е смърт за новосъздаденото тяло и това, с което разбойниците облякоха човека, са оковите на забравата. И той стана смъртен човек. Това бе първият човек, който слезе на земята и бе разделен от половинката си. Но Мисълта за Светлината, която беше в него, събуди мислите му. А

първият Архонт отнесе човека в рая, това мястото, за което той говори, че е място на блаженство, за да излъже Адам, понеже тяхната наслада е измамата и безчестието им са тези дървета, за които те говорят. А техният плод е неизлечима отрова, и тяхното обещание е смърт за човека. Това е дървото символ на техният живот. Тяхно е дървото, което са посадили заради плодовете му, за което поставили забрана, а змията тоест, главният Архонтът е казал „яж“, защото насладата им е горчива и измамна, а красотата им е незаконна и дърветата им са безчестието, а плодовете им са неизлечима отрова, и обещанието им е смърт. Това е дървото на техният живот, което те поставиха в средата на рая. Тогава Христос продължи да говори и каза: „Аз ще ви кажа каква е тайната на техният „живот“.

Това е подражателният дух, който произлиза от тях, за да се отвърне човекът и да не научи за своят духовен свят. Дървото от такъв род, каквото те създават помежду си или подобие на техният дух, чийто корен е горчив, и чиито клони са смърт, а сянката му е ненавист и измамата е в листата му, и издънките му са помазването на лукавството, и плодът му е смърт, а похотта е семето му и то расте в тъмнина. Тези, които ядат от него, обиталището им е адът, а тъмнината е място за

почивката им. Дървото, което те нарекоха „дърво за познаване на добро и зло“ е всъщност Елиноя (мисълта) за Светлината, тази, срещу която те издадоха заповед, за да не вкусват хората от това дърво тоест, да не я слушат, защото тази заповед бе издадена против човека, за да не гледа той във висините към своята Плерома (Висш енергетичен Свят) и да не осъзнае своята откъснатост от този Свят. Но Аз, Аз ги научих да вкусят от плодовете на това дърво“. Тогава казах на Спасителя: „Господи, нима змията не научи Ева да вкуси от плода“? Спасителят се засмя и отговори: „Змията ги научи да вкусят от жаждата за мръсотия и погубел чрез коитусът(сношението), за страстите на тлението, защото това ѝ е полезно на змията. И тя знаеше, че Ева няма да я послуша, понеже е по мъдра от нея. Архонтът пожелал да отнеме Силата, която е била дадена от тях на Адам и наложил забравата върху душата на Адам“. Тогава запитах Христа: „Какво е забрива? И Той ми отговори: „Не е така, както Мойсей написа, че Архонта „го заставил да заспи“, всъщност той е успал неговите чувства с „мантията на забравата“, той го е обременил с безчувствие, защото той е Господ на тази Земя, както е казал чрез пророк Исая, а ти си чул, нали той казва в своята първа книга, че го е успал, но само в неговите

чувства, та Той казва чрез пророка: „Ще утежня сърцата им, за да не се обърнат, да видят и да се изцелят“ (Исаия 6:10). Тогава Епиноя (Мисълта на Светлината) се скрила в него (в Адама) и първият Архонт пожелал да я извади от неговите ребра. Понеже Мисълта на Светлината е неуловима, когато Тъмнината я преследва, и затова тя не успяла да я достигне. Тогава Ялдаваот пожелал да изтръгне Силата от себе си, за да направи с нея ново копие, но вече във формата на жена. И той оживил копието пред себе си, но не така както казва Мойсей, че „той извади ребро и му сътвори жена“. В този час Адам се събуди от опиянението на тъмнината, а Епиноя отхвърли „покривалото на чувствата“ от неговото сърце и Адам видя жена пред себе си. Веднага му се яви Светлата Мисъл и той позна своето подобие и каза: „Тя от днес е кост от моите кости и плът от моята плът. Затова човекът ще остави своите баща и майка и ще се прилепи към жена си, и те ще бъдат две плъти в едно и ще бъде изпратена от съпругът ѝ Зоя (Майката), която ще изчисти Ева от нейният порок. И затова Адамас ѝ е дал името Зоя „Майката на всички живеещи“ тоест, Провидението на Висшето Самовластие и на Мисълта, която се яви. Чрез външната Власт и Откровението, Епиноя (Мисълта) бидейки в образа на орел научи

Адам и Ева на знанието, именно чрез Дървото на познанието. Тя ги научи да вкусват от знанията, за да си спомнят за своята Плерома – (Висшият Свят откъдето са слезли душите им), защото и двамата са страдали от порока на незнанието. Затова тя бе наречена Зоя тоест, Майка на живеещите, Провидение на Висшето Самовластие и на Мисълта (която се яви). И благодарение на Нея те вкусиха от съвършеното познание. И Аз се явих под формата на Орел кацнал върху дървото на Познанието – казва Христос тоест, Мисъл от Провидението на чистата Светлина, за да ги науча и да ги вдигна от дълбините на съня, защото те и двамата бяха в падение и разбраха за своята голота. Яви им се Епиноя като Светлина, пробуждаща мислите им.

Когато Ялдаваот научил, че те са се отдалечили от него, той ги проклел и прибавил заповед към жената, мъжът ѝ да господства над нея, без да знае за тайнството, което е станало по Висша Воля. Неговите слуги се страхували да не го прокълнат и да открият невежеството му. Всичките му Ангели се събрали и изгонили Адам и Ева от рая. Ялдаваот облякъл Адам с тъмнината на мрака. Тогава видял девица стояща около Адам и се изпълнил с безрасъдство, и пожелал да има потомство от нея. Тя била осквернена от Архонта и той породил

първият си син Яхве, а също и вторият, Елохим. Яхве във вид на мечка, а Елохим във вид на котка. Единият е несправедлив, а другият е справедлив. Той поставил Яхве над водата и земята, а Елохим над огъня и въздуха. И нарекъл имената им: Каин и Авел, заради своето коварство. Тези същности, се наричат така във всички родове и до днес.

Оттогава остана коитусът в брака, благодарение на първият Архонт и той пося страстта към размножаването в Адам и възбуди с помощта на коитуса създаването на подобни тела, като ги изпълни със своят подражателен Дух. Той постави двама архонти над Началата така, че да управляват гробницата (тялото) на човека. Когато Адам позна подобие на собствената си същност, той породил подобие на себе си и го нарече Сит, подобно на раждането, което е в небето, в Еоните, по такъв начин, както Майката (на всички живеещи) изпраща принадлежащият ѝ Дух. Духът слиза от Нея, за да пробуди същностите, подобни на Него, по образа на Плеромата (Духовният свят), за да ги пробуди от забравата и злото на гробницата (тялото). По такъв начин Духът пребивава известно време и се труди над потомството така, че когато излезе Дух от Светите Еони, е за да го изчисти (потомството) от порока, за да поправи Еона, за да стане Той Свята Плеро-

ма и да бъде Той непорочен. Така, Духът слиза във формата, подобна на нея и отразяваща тези, които са в пълнота, за да приготви жилища за вечните, които идват отдолу. А първият Архонт ги напои с водата на забравата, за да не научат откъде идват. И остави семето(тялото) за известно време така, че Духът, когато слезе от Светите Еони, да го възстанови и изцели от недостатъка, и цялата пълнота да стане Свята и без недостиг“.

И казах на Спасителя: „Господи, всичките ли души ще бъдат спасени в непорочна Светлина“? Той ми отговори така: „Ти вникна с разбиране във Велики неща, защото е трудно те да се открият на други, освен на тези, които са от Непокколебимия Род. Тези, върху които ще благоволи Духът на Живота, а те са били свързани със Силата, и те ще бъдат спасени и ще станат съвършени, и ще бъдат достойни да се възнесат към тази Велика Светлина, да се пречистят от всяко зло, от изкушенията на Ада, без да обръщат внимание на нищо освен на Събранието на Безсмъртният, стремейки се към Него без гняв и завист, ревност, страх, похот и алчност към всичко, и те не са обсебени от нищо друго, освен от съществуването на плътта, която носят, ползвайки се от нея и изчаквайки времето, когато ще ги приемат Приемащите с достойнство,

изтърпявайки всичко, за да завършат състезанието и да наследят Живот Вечен“.

Тогава отново запитах; „Господи, душите които не са извършили тези неща, и в които са влезли Силата и Духът на Живота, какво ще правят, за да се спасят?“ Той ми отговори така: „Ако Духът слезе върху тях, те ще бъдат спасени във всеки случай и тези хора ще избегнат злото. Нали силата влиза във всеки човек, защото без нея е невъзможно някой да устои. След раждането на душата идва Духът на Живота, и ако е дошъл Духът на Силният Живот, Той укрепва Силата на душата, и тя не се поддава на злото. Онези, в които влиза подражателния Дух, се увличат от него и се съблазняват“.

Тогава попитах: „Господи, душите на тези хора, когато излязат от плътта си, къде ще отидат“? Той се засмя и ми отговори така: „Душата, в която влиза Силата е много повече от подражателният дух. Тя е силна и избягва деянията на злото и благодарение на грижата за вечното се спасява и се възнася за успокояване в Еоните“.

Попитах Господа: „Господи, а тези, които не знаят към кого принадлежат душите им, къде ще отидат“? И Той ми каза: „В тях се умножи подражателния Дух, когато те се съблазниха. А той оказва натиск върху душата и я увлича в де-

лата на лукавството и после я захвърля в забрава. И след като тя напусне тялото, се предава на Властите, появили се благодарение на Архонта. После отново я хвърлят в оковите на тяло и я връщат в света докато не се отърве от забравата, и докато душата не получи знание, не стане съвършена и не се спаси.

Отново запитах: „Господи тези, които са узнали Истината и са се отвърнали, къде ще отидат душите им“? Той ми отговори: „На мястото, в което се отделят Ангелите на нищетата, тези, до които не е дошло разкаянието и ще се държат там до деня, в който ще бъдат наказани. Всеки, който изрече хула срещу Светият Дух, ще бъде мъчен с вечна мъка“.

Попитах Господа: „Господи, откъде дойде подражателния Дух“?

Той ми отговори така: „Когато Майката, чиято милост е велика и Светият Милосърден Дух са се трудили заради вас, която е Епиноя на Светлината, пребиваваща в потомството и са го пробудили с помисъл за хората от родът на Съвършеният Човек, тогава първият Архонт разбрал, че потомството го превъзхожда по висотата на своята мъдрост и той пожелал да завладее разумът им без да знае, че те го превъзхождат и в мислите си, които той не може да улови“.

ОСВОБОЖДАВАНЕ ОТ АДА

Тогава Архонтът се посъветвал със своите Власти тоест, със собствените си Сили и те извършили разврат с Премъдростта си един на друг и родили един от друг горката Имармена тоест, последната от подражателните окови, а тя е подобна на тях, защото те се имитират един друг. И вързали с мярка сезоните и времената на небесните богове и Ангелите, и Демоните, и хората, за да бъдат всички те в нейните окови до ден днешен, за да господства тя над всички – зъл и коварен замисъл. Защото от тази Имармена, която е мъчителна и силна, тази, с която са свързани Богове, Ангели и Демони за всички поколения до ден днешен, произлязоха всички заблуждения и насилие, и хули, с връзки на забравата и невежеството и всички тежки заповеди с тежки грехове и големи ужаси. И поради това, цялото творение беше заслепено, за да не познаят хората Истинският Бог, Който е над всички тях. И това породило връзките на забравата, а техните грехове са скрити, защото те са свързани с измерения, времена и срокове. Тя властва над всички. И Архонтът съжали за

всичко, което е станало заради него и реши да предизвика потоп върху творенията и гордостта на хората. И Великата Проноя (Предвиждането) на Светлината на Провидението уведоми Ной за това и Той проповядваше на цялото семе за потопа тоест, на синовете човешки, но те не го послушаха, защото бяха чужди за него. Не е както е казал Мойсей, че „се е скрил в ковчег“, но е бил скрит на Място, в което не е бил само Ной, но и множество други хора от Непоклебимия Род. Те отишли на определеното Място и там били скрити в облак от Светлина. И Ной разбрал своето преимущество бидейки заедно с тези, които били с него в Светлината, а Тя им светила, защото тъмнината се разляла над всички неща, които били на Земята. Първият Архонт изпитал своето самовластие, но Тя беше с тях, принадлежащата на Светлината, осветявайки го, защото той донесе тъмнина по цялата земя. И той се съветвал със своите Сили и изпратил своите Ангели при дъщерите на хората, за да си въздигнат потомство за себе си и да събудят семето им, за тяхно удоволствие. Но дъщерите отначало не се съгласили. Тогава те отново се събрали помежду си и заедно се съветвали и създали подражателен Дух, спомняйки си за слезният Дух на Живота, така, че да омърсят ду-

шите им с него. И се превърнали от своето подобие на Ангели в подобие на техните съпрузи, изпълвайки ги с духът на Тъмнината, който те смесили за тях с лукавство и ги наситили с подражателния Дух. Те им донесли сребро и злато, и дарове, и желязо, и мед, и метал от всякакъв род и всякакви видове. Въвели ги в изкушение, за да не мислят за своята Непоколемима Проноя (Висш свят). И така ги завладели. Архонтът натоварил техните сърца с Духа на подражанието и те закоравели от него. Хората заключили сърцата си и били доведени до големи грижи, изкушавайки се от много заблуди. Тъмните породили деца на тъмнината по подобие на духът си и хората се състарили от безпокойство, и умрели без да намерят Истината и не познали Бога на Истината. И така цялото творение било поробено от сътворението на света и досега. А Тази, която е блажена, която е Майката Отец, обилна в своето милосърдие, приема формата на своето потомство още от самото начало“.

А сега нека да преминем от историческите начала, описани преди двайсетина века, към фактите и науката на XXI век.

Мисълта е тази, която е всесилна в Мирозданието. Тя управлява всичко живо в Неговата структура. Управлява както клетките в органи-

змите и структурите в материалните светове, така и в енергетичните. Тя изгражда ДНК молекулите, регулира метаболите в биосферата по своите нива, създава всички програми за живота и наследствените белези. Самите мисли имат изключително сложна структура и се развиват, те имат и своята еволюция, защото са живи форми. С мислите се създават материалните и енергийни форми, с мисълта се преместват и придвижват тези форми. Те имат сила и мощност. Разполагат със своята скорост за придвижване в пространството. Имат различно качество. Биват положителни и отрицателни. Биват „низки“ или тъмни; високи или светли. Имат своята сила. Мисленето бива логическо с присъщата му логична трансформация тоест, целенасочено изменение или нелогично, хаотично и разбъркано. На човешката мисъл е свойствена словесната форма на изразяване или мислене с числа, образно и телепатично мислене. По прогресивна форма на мислене е светлинната и енергетичната. Висшите имат матрично мислене, светлинно, квантово и пр.

Обаче, не всички мисли са еднакви. Те отговарят на направлението, в което се развива човешката душа – положително в Системата на Ощеца Вседържител и отрицателно, при Дявола. Съот-

ветно на това разделение имаме положителни и отрицателни по своята насоченост мисли. Но не е само това. Главната разлика между тези два типа мислене е в тези два типа хора, които ги ползват и създават. Хората, отнасящи се към положителната Система имат друг принцип на мислене, различен от този отнасящ се до отрицателната Система. Тоест, на Земята конструктивно и двата типа са изградени еднакво, но механизмът привеждащ тяхното мислене в действие е различен. За индивидите принадлежащи към отрицателната йерархия на Дявола, нарушаването на законите в обществото и на моралът, това е техният път за развитие. Нарушавайки Законите на Бога, те натрупват своят отрицателен интелект. Но основната разлика в принципа на мислене и поведение зависи от действието на техните житейски програми. На положителният индивид програмата му предоставя възможност да мисли самостоятелно с условие за избор при решаване на ситуациите в живота му, а на отрицателните индивиди, мисленето се формира изкуствено от отрицателните им ръководители така, както на тях им е необходимо, но без правото на избор. Човекът е заставен да мисли така, както е угодно на отрицателният Йерарх. Той мисли само на материалния план и при него работи цифровото

мислене. Всички отрицателни индивиди работят чрез цифри. Гореизложеното е необходимо, за да се онагледят някои доста сложни на пръв поглед обяснения, които следват. Но да проследим от една страна гореизложеното историческо повествование, където в самата Библия е написано как „Синовете Божии са влезли при дъщерите на земните хора, за да си въздигнат потомство за себе си.“ За какво са им нужни на „синовете божии“ тези деца, и за кои синове, и за кой бог става дума? Какъв е този нездрав интерес от жреците на Дявола към синовете на Отеца Вседържител там долу на Земята, изпратени да се учат там и да се върнат обратно при баща си, в своето месторождение, изучили напълно материалният свят, като основа за тяхното бъдещо духовно израстване.

Академик Пьотр Гаряев доказва, че молекулите на ДНК се влияят от мислите и от думите, независимо от езика, на който са изречени. Оказва се, че човешката ДНК съдържа само две главни вериги в структурата си, вследствие на което, човешките очи имат възможност да виждат в строго определен енергиен честотен спектър, за да разпознават външната и вътрешната информация, с което те са били много ограничени. Ако веригите не бяха само две, а толко-

ва, колкото са били първоначално изградените в телата от Бога, то тогава човекът би виждал освен материалният физически свят и този свят, от който е слязъл в материята. Тогава информацията постъпваща през зрителният му нерв би била колосална в сравнение със сегашната и той би развил отдавна своят мозък на 100%, както и би запълнил с енергия временните си енергетични тела от етерното, през астралното и ментално, чак до каузалното. Вината определено е на жреците на Архонта, завладял чрез тях Земята чрез хитрост и измами. Децата, които те са породили вече нямат тази чиста ДНК структура, която са получили техните майки Свише, защото вече е била смесена с тази на синовете на Тъмнината. Въпреки това, тези първо родени синове на Мрака са били надарени от своите бащи с подобни на тях качества. Те били с много висок ръст и голяма сила, но постепенно ДНК програмите започват да изменят подадената информация към негативна. При техните майки, които са се развивали в Положителната Система, мисленето им е било в посока на избора, както е при положителната им програма. Мозъкът им е обработвал мислите, подавани им от техните положителни Ангели – наставници, в синхрон с чувствата на сърцата им. А енерге-

тичното човешко сърце обхващащо физическото такова, обогатява техните чувства свързани с божествените положителни енергии и затова те са били в синхрон с мислите им. След няколко поколения, поради мръсните отрицателни енергии, завладяващи ДНК матрицата, те загубили своята сила въпреки, че създавали семейства изключително помежду си, както е и до днес в кралските семейства. Постепенно, според наложените им програми, чувствата им се концентрирали в областта на третата чакра в коремната област. Оттук идва и тази асинхронност между мозъка и чувствата, което влияе върху качеството на идващата Свише информация и обема на получаваната енергия. С помощта на подражателният дух наложен им от Архонта и забравата за преживяното от тях през различните реинкарнации, те повтаряли през всеки нов живот напразно всичко това, което веднъж са научили. Архонтът съставял техните житейски програми основно на базата на десет такива и по този начин, те прекарвали животите си почти еднообразно.

ЕПИЛОГ

Откритите, 34 неканонични Евангелия през 1945 и 1947 години в пещерите на Мъртво море и в пясъците на селището Кумран в Египет, носят съвсем различен дух на християнската мъдрост с историите, които са описани там, подобно на горещитираната „Тайна книга на Апостол Йоан“, както и в друга неканонична литература от този период. За това свидетелстват папирите, върху които са написани подобни истории, като този под № 8502 на тъй нареченият „Берлински папирус“, който е разчетен и преведен от коптски на английски език от двама професори на Калифорнийският университет в САЩ. Върху тези папируси са работили и продължават да работят швейцарски специалисти по възстановяване на археологични ценности, носители на древна култура и философия, както и такива от големите музеи на света, а именно в Лондон, Париж, Берлин и прочее. Тези извори на историческата реалност не будят никакво съмнение в своята автентичност, разглеждано и в светлината на Новото време от новото хилядолетие. Всичко старо е изиграло вече своята

роля и идва ред на Новото начало. Обаче именно тук се спираме за дълбок размисъл относно това, как да ползваме тези стари исторически факти, като знания, именно в началото на Новата шеста културна Раса на човечеството. Появата на тези знания са предтеча на нов живот, но се явяват и антипод на старото повествование, представено на човечеството от група презвитери и книжници със съвсем неясни разбирания и цели, донесли по своята същност големи страдания и нещастия на вярващите християни както от самата наложена от тази група религия, така и от интересите на Инквизицията на само провъзгласили се жестоки и користни средновековни Папи. А горе цитираното повествование носи напълно приемливи от гледна точка на православното християнство събития, които съвпадат по своят смисъл, а някои и по своето съдържание, на каноничните писания на църквата. Разбира се, далечният четвърти век от Новата Ера, когато християнството официално е прието в Европа, не ни дава друга възможност за размисъл, освен или да приемем новото и да преосмислим настоящето си като вярващи християни или да си останем със старите истории и неясно разбиране за това, кой Бог какъв е и на кого служи.

Следвайки гореизложените разсъждения е необходимо да се дадат известни пояснения относно структурата и изграждането на „*Homo sapiens*“ като човешка същност от Петата Раса. На Земята човечеството се разделя на две взаимно противоположни групи, като всяка една от тях върви в развитието си или по положителният път към Бога Творец на Мирозданието или по другият път, отрицателния – към Дявола. Тоест, на еволюцията са ѝ присъщи две качествено противоположни направления в развитието. Отрицателният еволюционен клон на движението формира отрицателните елементи, които на земният план се явяват, като съответните по качеството си хора. На Земята има много отрицателни личности, които също притежават духовен интелект, тъй като техният конструктивен строеж напълно съответства на изграждането на положителният индивид. Всеки индивид, положителен или отрицателен притежава фин енергетичен строеж, където действат едни и същи механизми. Разликата между хората на Бога Вседържител и тези на Дявола се състои в качествено запълване на енергетичните си обвивки. При първите те са преимуществено запълнени с положителни видове енергии, а при вторите – с отрицателни. Но главната разлика

пomeжду им е в процесите на мислене. Хората, отнасящи се към положителната Система имат един принцип на мислене, а тези от отрицателната Система съвсем друг. Тоест, на Земята те конструктивно са построени еднакво, но механизмът привеждащ тяхното мислене в действие е различен. За индивидите принадлежащи към отрицателната йерархия на Дявола, нарушаването на законите в обществото и на морала е техният път за развитие. По такъв начин на човека е присъща отрицателната форма за мислене, пораждаща отрицателен интелект. Всички, които не желаят да се подчиняват на Законите за положителното развитие, автоматично се отхвърлят на противоположния път, за натрупване на отрицателни качества. Но основната разлика в принципа на мислене и поведение при тях се състои в действието на техните житейски програми. На положителният индивид програмата предоставя възможност да мисли самостоятелно с условие за избор в ситуацията, а на отрицателният индивид мисленето се формира изкуствено от отрицателните му Ръководители така, както на Тях им е необходимо, но без момента на избора. Човекът там, в прекият смисъл на думата, го заставят да мисли така, както е угодно на отрицателния Йерарх. Отрицателният Йе-

рарх е въвел във формата за мисъл образуването свои подчинени числа, отхвърляйки образното мислене, прието в положителната Система на Бога Вседържител. Самият Дявол мисли и работи интелектуално по-различно – с помощта на цифри. Във всички материални светове при него работи цифровото мислене. В неговата Система няма емоции, има само цифри. Той манипулира със своята енергия много малките частици, влизайки в дълбочината на съзнанието на всеки и извършва необходимите му операции. Числата съдържат в себе си всички данни за строежа на физическият свят и затова те се явяват за индивидите на отрицателната Система източник на знания, както и за попълване на своят багаж с нова информация спускана им от Дявола. При тях е разпространена само работата с цифри, формули и нищо повече. На този вариант за действие съответства стандартен тип за мислене, приближен до роботизиран автоматизъм. Но независимо от това, че съставянето на стриктни програми с точно изпълнение на ситуацияите напомня съставяне на програмите за работи, то усещанията при отрицателните индивиди остават, давайки им възможност самостоятелно да почувстват това, което идва от дълбините на душата им. Нужните мисли се изпращат на инди-

вида в кодирана форма чрез програмата му за действие. А това вече е система за принудително развитие на индивидите в желаното за отрицателният Йерарх направление.

Но нека да се върнем към старите писания на първото християнско знание и да разгледаме с по-големи подробности „Тайната книга на Апостол Йоан“, продиктувана му лично от Исус Христос. Това знание е изключително важно не само за Неговите ученици – Апостолите, но и за самите нас, последователите му. Интересното е, че това знание е било укривано толкова десетки векове. Ако съдържанието на тази книга не бе така официално представено, в своето време, пред световната общественост и не бе отразено в световните западни общества и официозните медии включително, едва ли щяхме да узнаем тази истина за създаването на Бога Творец на Мирозданието и най-древен Човек-Единородният Син на Невидимият Девствен Дух – нашият Свети Отец от триединството Свети Отец, Свети Син и Свети Дух. Многократно Исус е говорил на своите ученици за себе си като за Син Човешки, но никой никъде не споменава за появата на нашият Свети Отец, Първият Човек – Вечна да бъде Славата Му. Раждането и на самият Христос в духовните Вселения, също е

било скривано зад завесата на мълчанието. Какво да кажем и за Светият Дух. Ето, че Той се оказва женският Принцип в това триединство. А как е създаден и от кой Йерархът на тъмнината – Дяволът. За него се говори като за Бог Творец, но творец на какво? На своят отрицателен свят, завладян с лъжи и измами от своите жреци, нарекли се богове. Петокнижието е осеяно с техните имена – Йехова, Саваот, Яхве, Ел Шадай, Елохим и прочее. Самото създаване на Адам и неговата половинка Ева е претърпяло редица превъплъщения поради омразата на създателите им към хората, което е видно от написаното. По образ и подобие Божие казват. Ето я първата лъжа, на която хората вярват с цялото си сърце. По Образа на Бога Творец на Мирозданието и Син на Невидимият Девствен Дух, но не и по негово подобие. Слугите на Ялдаваот – Дяволът, създадоха телата на хората по свое подобие. Те ги създаваха няколко пъти от различни елементи и ги захвърляха неодухотворени. А защо неодухотворени? Защото само Творецът на Мирозданието и Неговият Син са тези, който могат да одухотворяват човешките души. В своята омраза към човешкият род, сегашните слуги на Дявола отново правят пореден опит за заробване на човечеството, за неговото унищо-

жение заради енергиите на страданието, заради проливането на кръвта и енергията на смъртта, от които те имат голяма необходимост. Тези людоеди, изкусно скрити зад маската на добронамереността, на „грижата“ за хората, тези, които създават стотици закони за да се ограничи свободата им, за да се отнемат добрите условия за живот, които те са си изградили. С помощта на измамите, кражбите, изнудванията и налагането ежедневно на страх от средствата за масова информация, които заедно с управляващите са завладели във всяка една страна по света. Разбира се, тези жреци на Архонта не се намират сред нас в този низък свят. Те са извън куполът. Твърдта, за която се говори в Битие и светилата, които невежеството нарича звезди, са техните простори и от тези високо развити светове тукашните им слуги получават високотехнологични изделия за да управляват лесно духовно ограниченият вече човек. Оттам прелитат и самолетите заливащи земните простори с болести, метали, отрови срещу флората и фауната, срещу въздухът, който дишаме и водата, която пием. Мерзостта им е огромна, словата им са лъст и отвращение, поведението и обходата им са жалки и отблъскващи. Родени от цифрите, създадени от пороците на тленното, тези омерзителни същества не

се свенят вече от нищо. Изстискват и последната енергия от хората, за да им плащат данък за всеки лев, който те са изработили с неимоверен труд. Въведоха и повсеместен жертвен в името на своят бог Йехова данък, наречен данъчен кредит. Самото му наименование е противоречиво само по себе си. Готови са да разпродадат земята ни на своите покровители, служителите на Йехова, без свян и в подчинение, заради робската си и роботизирана натура.

За съжаление, православните християни през последните два века, ХХ и началото на ХХІ век продължават да се молят на твореца Бог на този свят, който е самият Дявол, считайки го за Бог Отец. Наречекоха град Сердика на името на майката на този Дявол – София. Сътвориоха ѝ паметник и го поставиха в центъра на тази София. Енергиите от тези молитви достигат до Бога на Тъмнината и му създават едва ли не ореол във Висшите положителни светове. Използвайки умело човешкото добродушие и сервилност за своя угода, както и енергията излъчвана от хората особено по време на религиозни празници, от молитви и при отдаването на почит на загиналите за свободата на България нейни синове и дъщери.

Настъпи времето на този Апокалипсис тоест, програмата за действие на отрицателната система за поробване на човечеството, лелеяна от векове. Хората започнаха да вникват в случващото се и се пробудиха. Чуха се гласове, че „Тайната книга на Йоан“ е заменена от книгата на Апокалипсиса умишлено още през XV век. Но за радост на православието няма нищо скрито на този свят и истината винаги излиза най-отпред. Доволни сме от наученото и желаем това да се разпространява напълно безплатно, както сме го получили и ние.

Нека бъде вечна Слава за нашият Бог Христос, освободил ни от невежеството и открил ни пътят на Светлината.

Амин

СЪДЪРЖАНИЕ

За Невидимият Велик Вечен Дух и раждането
на Първият древен Човек и на неговия син

Христос	3
Появата на Дявола и неговият свят	9
Създаването на Адам и Ева	22
Освобождаване от Ада	31
Епилог	39

